

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน กฎของราวันคือการกำหนดที่เป็นเช่นปีศาจและการพูดโกหกในขณะที่กฎของพ่อคือศรีมัทและสัจจะ
- คำถาม:** ด้วยการคิดถึงสิ่งใดที่ลูกๆ จะรู้สึกถึงความมหัศจรรย์?
- คำตอบ:** 1. การละเล่นที่มหัศจรรย์และไม่มีขีดจำกัดและรูปลักษณะและการกระทำที่ผ่านไปแต่ละวินาทีนั้นจะซ้ำรอยเหมือนเดิมทุกประการได้อย่างไร เป็นความมหัศจรรย์เช่นนั้นที่คนสองคนจะไม่มีรูปลักษณะที่เหมือนกันได้ 2. พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมาและให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทั้งโลกและสอนลูกอย่างไร นั่นก็เป็นสิ่งที่มหัศจรรย์ด้วยเช่นกัน

โอมซานติ พ่อทางจิตชีวานั่งที่นี่และอธิบายแก่ซาลิแกรมลูกๆ ทางจิตของท่าน ท่านอธิบายสิ่งใดแก่พวกเขา? ท่านอธิบายความลับของตอนเริ่มต้นกลางและตอนจบของโลก เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่อธิบายสิ่งนี้ ดวงวิญญาณทั้งหมด นั่นคือซาลิแกรมทั้งหมดมีชื่อของร่างกายของเขา เพียงดวงวิญญาณสูงสุดผู้เดียวเท่านั้นที่ไม่มีร่างกาย ชื่อดวงวิญญาณสูงสุดคือชีวา ท่านเรียกว่าเป็นดวงวิญญาณสูงสุดผู้ชำระให้บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่อธิบายความลับของตอนเริ่มต้นกลางและตอนจบของทั้งโลกแก่ลูกๆ ทุกคนมาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของพวกเขา มีการอธิบายแล้วด้วยเช่นกันว่ามีสองรูปในวิชฌู ชางก้าไม่มีบทบาทใดๆ พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด พ่อมาเมื่อไหร่? เมื่อโลกใหม่กำลังมีการก่อตั้งและโลกเก่าถูกทำลาย ลูกๆ รู้ว่ามีการก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปศาสนาเดียวในโลกใหม่ ไม่มีใครนอกจากพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดสามารถทำเช่นนั้น ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือดวงวิญญาณสูงสุดและเรียกว่าพระเจ้า ชื่อของท่านคือชีวา ท่านไม่ได้มีชื่อของร่างกาย ทุกคนอื่นมีชื่อของร่างกาย ลูกเข้าใจว่าคนหลักทั้งหมดได้มาแล้ว วงจรละครหมุนไปเรื่อยๆ อย่างต่อเนื่องและเวลานี้ได้มาถึงจุดจบ พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นที่ต้องการในเวลาสุดท้าย ผู้คนเฉลิมฉลองวันเกิดของท่านเป็นในเวลานี้ที่ผู้คนฉลองชีพแฉติ เพราะโลกต้องเปลี่ยนแปลง จากความมืดสนิทก็จะมีแสงสว่างมากที่สุด นั่นคือดินแดนแห่งความสุขต้องกลายเป็นดินแดนแห่งความสุข ลูกๆ รู้ว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดชีวามาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดเพื่อทำลายโลกเก่าและก่อตั้งโลกใหม่ ก่อนอื่นมีการก่อตั้งโลกใหม่และจากนั้นก็เป็นการทำลายล้างโลกเก่า ลูกๆ เข้าใจว่าลูกต้องศึกษาเล่าเรียนและกลับมาฉลาดและสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน ลักษณะนิสัยที่เป็นเช่นปีศาจต้องถูกเปลี่ยนแปลง ลูกต้องอธิบายคุณธรรมที่สูงส่งและลักษณะนิสัยที่เป็นเช่นปีศาจในซาร์ทของลูก ตรวจสอบตนเอง: ฉันรบกวนใครหรือไม่? ฉันพูดโกหกหรือไม่? ฉันกำลังทำบางสิ่งที่ผิดศรีมัทหรือไม่? การพูดโกหก การเป็นเหตุของความทุกข์แก่ใครบางคน การรบกวนใครบางคนทั้งหมดคือกฎของราวัน ศรีมัทเหล่านั้นคือกฎของราม ศรีมัทและการกำหนดที่เป็นเช่นปีศาจนั้นได้รับการจดจำ เป็นเวลาครั้งวงจรมีการกำหนดที่เป็นเช่นปีศาจที่ทำให้ผู้คนกลายเป็นเช่นปีศาจไม่มีความสุขและมีโรคภัย ต่อมาก็เลิศจึงหำกัเข้ามา พ่อมาและให้ศรีมัทแก่ลูก ลูกๆ รู้ว่าลูกได้รับคุณธรรมที่สูงส่งด้วยศรีมัท ลักษณะนิสัยที่เป็นเช่นปีศาจต้องมีการเปลี่ยนแปลง หากนิสัยที่เป็นเช่นปีศาจยังคงอยู่สถานภาพก็ลดลง ภาระของบาปของหลายต่อหลายชาติเกิดบนศีรษะของลูกจะกลับมาเบาลงอย่างต่อเนื่องตามลำดับกันไป ตามความเพียรพยายามของลูก ลูกเข้าใจเช่นกันว่าเวลานี้คือยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด เรากำลังสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งจากพ่อและกำลังจะกลายเป็นนายของโลกใหม่ ดังนั้นสิ่งนี้พิสูจน์ว่าโลกเก่าจะจบสิ้นลงอย่างแน่นอนและโลกใหม่ก่อตั้งโดยบราห์มา कुमार และกุมารี ลูกมีศรัทธาที่แรงกล้านี้และเหตุนี้เองลูกจึงต้องเฝ้าอยู่ในงานรับใช้ ลูกเฝ้าแต่ทำความเพียรพยายามเพื่อให้ประโยชน์ใครคนใดคนหนึ่ง ลูกรู้ว่าพี่น้องหญิงชายของลูกกำลังทำงานรับใช้มากเพียงใด ลูกยังคงให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคนต่อไป พ่อมาแล้วและดังนั้นแน่นอนท่านจะพบเพียงไม่กี่คนเท่านั้นในตอนเริ่มต้น ต่อมาก็มีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง หลายคนกลายเป็นบราห์มา कुमार ด้วยบราห์มาผู้เดียว สกุลบราห์มินั้นเป็นที่ต้องการอย่างแน่นอน ลูกรู้ว่าลูกบราห์มา कुमार และกุมารีทั้งหมดคือลูกของชีพบบา ลูกทั้งหมดคือพี่น้องกัน ดั้งเดิมแล้วลูกคือพี่น้องและแล้วในฐานะที่เป็นลูกของประชาบิดาบราห์มาลูกคือพี่น้องหญิงชาย และจากนั้นเมื่อลูกเข้าไปสู่สกุลเทพความสัมพันธ์ก็จะเติบโตขึ้นเรื่อยๆ ในเวลานี้ลูกคือบุตรชายและบุตรสาวของบราห์มาและดังนั้นจึงมีเพียงวงศ์สกุลเดียว สิ่งนี้ไม่ได้เรียกว่าเป็นราชวงศ์ ไม่มีทั้งอาณาจักรของมรวาสหรือพันดาวาส มีราชวงศ์เมื่อราชาและราชินีนั่งบนบัลลังก์ตามลำดับกันไป เวลานี้คือการปกครองของประชาชนเหนือประชาชน จากตอนเริ่มต้นมีราชวงศ์ที่บริสุทธิ์และไม่บริสุทธิ์ เพียงเทพเท่านั้นที่มีราชวงศ์ที่บริสุทธิ์ ลูกๆ รู้ว่ามันกลายเป็นสวรรค์เมื่อ 5000 ปีที่แล้วและนั่นก็เป็นราชวงศ์ที่บริสุทธิ์ มีภาพลักษณ์ของพวกเขา

เขาด้วย มีการสร้างวัดที่สวยงามจำนวนมากมายมาก ไม่มีวัดมากมายเช่นนั้นสำหรับใครอื่น มีวัดมากมายที่สร้างให้แก่เทพเหล่านั้นเท่านั้น มีการอธิบายแก่ลูกๆ แล้วว่าชื่อทางร่างกายของลูกทั้งหมดจะเปลี่ยนไป มีเพียงชื่อของชีวาผู้เดียวที่ยังคงดำเนินต่อไป พระเจ้าชีวาพูด: ไม่มีผู้ที่มีร่างกายใดสามารถเรียกว่าพระเจ้าได้ ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถให้คำแนะนำของพ่อเพราะพวกเขาไม่รู้จักพ่อ ที่นั่นเช่นกันมีผู้คนมากมายที่สติปัญญาของพวกเขาก็ไม่สามารถเข้าใจวิธีที่จะจดจำพ่อ พวกเขามีความสับสน เราจะสามารถจดจำจุดที่แสนเล็กเช่นนั้นได้อย่างไร? ร่างกายนั้นใหญ่โตและลูกก็เฝ้าแต่จดจำสิ่งนั้น มีการจดจำกันมาเช่นกันว่าดวงดาวนั้นเปล่งประกายตรงกึ่งกลางหน้าผากนั้นคือดวงวิญญาณเป็นเหมือนดวงดาว ดวงวิญญาณเรียกว่าซาลิแกรม มีการกราบไหว้บูชารูปชีวาลิงกัมที่ใหญ่โต เช่นที่ดวงวิญญาณไม่สามารถมองเห็นได้ ดังนั้นไม่มีใครสามารถเห็นชีพบบาเช่นกัน จุดจะได้รับการกราบไหว้บูชาในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาได้อย่างไร เพราะในตอนแรกมีความเลื่อมใสศรัทธาชีพบบาที่ไม่มีสิ่งใดเจือปน ดังนั้นสิ่งที่ใหญ่โตเป็นที่ต้องการสำหรับการกราบไหว้บูชาอย่างแนบแน่น พวกเขาได้ทำซาลิแกรมขนาดใหญ่ที่มีรูปไข่เช่นกัน ในด้านหนึ่งพวกเขาก็พูดเช่นกันว่าดวงวิญญาณมีรูปทรงเหมือนนิ้วหัวแม่มือแล้วพวกเขาก็พูดด้วยเช่นกันว่าดวงวิญญาณคือดวงดาว เวลาที่ลูกต้องจดจำไปที่สิ่งหนึ่ง เป็นครั้งวงจรที่ลูกได้กราบไหว้บูชาสิ่งที่มีขนาดใหญ่โตและดังนั้นในเวลาหนึ่งจึงต้องใช้ความเพียรพยายามสำหรับลูกที่จะพิจารณาว่าดวงวิญญาณเป็นจุด ลูกไม่สามารถแม้กระทั่งจะมองเห็น มันรับรู้ได้ด้วยสติปัญญา ดวงวิญญาณเข้าไปในร่างกายและจากนั้นก็ออกจากร่างกาย แต่ไม่มีใครสามารถมองเห็นดวงวิญญาณได้ หากนั่นเป็นสิ่งที่ใหญ่โตผู้คนก็สามารถมองเห็นได้ พ่อก็เป็นเพียงจุดด้วยเช่นกัน แต่ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ไม่มีใครอื่นสามารถเรียกว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ คัมภีร์เป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ใครที่เขียนพระเวทย์และคัมภีร์ทั้งหมดนั้น? พวกเขาพูดว่าไวอาสได้เขียนสิ่งเหล่านั้น ดวงวิญญาณของพระคริสต์ก็ไม่ได้เขียนคัมภีร์ เป็นภายหลังที่ผู้คนหนึ่งเขียนคัมภีร์นั้น พวกเขาไม่มีความรู้ใดๆ มีเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ไม่มีการกล่าวถึงความรู้หรือการหลุดพ้นจากบาปในคัมภีร์ ผู้คนของแต่ละศาสนาก็จดจำผู้ก่อตั้งศาสนาของตนเอง พวกเขาจดจำผู้มีร่างกาย มีภาพลักษณ์ของพระคริสต์เช่นกัน มีภาพลักษณ์ของทุกคน ชีพบบาคือดวงวิญญาณสูงสุด เวลาที่ลูกเข้าใจว่าดวงวิญญาณทั้งหมดคือพี่น้องเพศชาย ไม่สามารถมีความรู้ใดในพี่น้องที่พวกเขาสามารถให้ความรู้แก่ใครและให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ เป็นเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน ในเวลาที่มีพี่น้องและพ่อด้วยเช่นกัน พ่อมาและให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ดวงวิญญาณทั้งหมดในโลก มีเพียงผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับโลก ไม่ว่าลูกจะพูดว่า “ศรี ศรี 108 จักกัตกูรู” หรือ “กูรูของโลก” นั่นก็เป็นสิ่งเดียวกัน เวลาที่เป็นอาณาจักรที่เป็นเช่นปีศาจ พ่อมาในยุคบรรจบพบกันเท่านั้นและอธิบายสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดแก่ลูก ลูกรู้ว่าเวลานี้กำลังมีการก่อตั้งโลกใหม่อย่างแท้จริงและโลกเก่าจะถูกทำลาย ได้มีการอธิบายแล้วเช่นกันว่าเพียงพ่อผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ไม่มีผู้ที่มีร่างกายใดสามารถเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้ เพียงดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ แม้ว่าจะมีการกล่าวถึงสิดาและรามคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อก็อธิบายว่าพระเจ้ามาเพื่อให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธาแก่ลูก ดังนั้นสิดาทั้งหมดคือเจ้าสาวและรามผู้เดียวคือเจ้าบ่าวผู้ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่อธิบายสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด ตามละครลูกผู้เดียวเท่านั้นที่จะได้ยินสิ่งเหล่านี้อีกครั้งหลังจาก 5000 ปี เวลาที่ลูกทั้งหมดกำลังศึกษาเล่าเรียน ผู้คนมากมายก็ศึกษาเล่าเรียนที่โรงเรียน ทั้งหมดนี้คือละครที่ถูกกำหนดไว้แล้ว ไม่ว่าลูกจะศึกษาอะไรในเวลาใดก็ตาม ไม่ว่าการกระทำใดก็ตามที่เกิดขึ้น การกระทำเดียวกันนั้นจะซ้ำรอยเหมือนเดิมทุกประการ หลังจากหนึ่งวงจร ลูกจะศึกษาเหมือนเดิมทุกประการหลังจาก 5000 ปี ละครที่คงอยู่ตลอดไปนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกเห็นในแต่ละวินาทีก็ดูเหมือนราวกับว่าเป็นสิ่งใหม่ วงจรจะหมุนไปเรื่อยๆ ลูกก็จะเห็นสิ่งใหม่อยู่เรื่อยๆ เวลาที่ลูกรู้แล้วว่านี้คือละครของ 5000 ปีซึ่งยังคงหมุนต่อไป มีรายละเอียดมากมาย แต่มีเพียงสิ่งหลักเท่านั้นที่อธิบายให้แก่ลูก ตัวอย่างเช่น ผู้คนพูดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พ่ออธิบายว่า: พ่อไม่ได้อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พ่อมาและให้คำแนะนำของท่านเอง และคำแนะนำของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง เวลาที่ลูกรู้ว่าพ่อมาทุกๆ วงจรเพื่อให้มรดกแก่พวกเรา มีการจดจำกันมาด้วยเช่นกันว่าการก่อตั้งเกิดขึ้นด้วยการบราห์มา คำอธิบายของสิ่งเหล่านี้ดีมาก มีความหมายของภาพลักษณ์ที่หลากหลายอย่างแนบแน่น อย่างไรก็ตามไม่มีใครนอกจากพ่อที่เคยอธิบายไว้ มีภาพลักษณ์อยู่มากมาย แต่ไม่มีใครอธิบายได้แม้แต่ภาพเดียวของสิ่งเหล่านั้น ชีพบบานั้นสูงสุดเหนือสิ่งใด มีภาพลักษณ์ของท่านเช่นกัน แต่ไม่มีใครรู้ โอเค จากนั้นก็มีอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนและลูกก็วางเรื่องนี้ไว้ก่อน ไม่จำเป็นสำหรับเรื่องนี้ ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของสถานที่นั้นต้องเป็นที่เข้าใจ อีกสิ่งหนึ่งก็เป็นเรื่องของนิมิต เช่นที่พ่อนั่งอยู่ในผู้คนที่นั่น ดังนั้นเช่นกันท่านนั่งในร่างที่อยู่เหนือปวงกรรมในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนและได้พบกับผู้คนที่นั่นและพูด อย่างไรก็ตามไม่มีประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกที่นั่น ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์เป็นของสถานที่นั้น มันถูกกำหนดไว้แล้ว ในสติปัญญาของลูกว่ามีเทพในยุคทองและนั่นก็คือเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว ไม่มีใครแม้แต่จะรู้ว่าศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่

ตลอดไปนั้นก่อตั้งขึ้นมาอย่างไร ทุกคนรู้เกี่ยวกับการก่อตั้งศาสนาอื่นๆทั้งหมด มีหนังสือของพวกเขาเหล่าเช่นกัน ไม่สามารถเป็นเรื่องของหลายแสนปีได้ นั่นเป็นสิ่งที่ผิดอย่างแท้จริง แต่สติปัญญาของผู้คนก็ไม่ทำงานเลย พ่ออธิบายทุกสิ่ง: ลูกที่แสนหวานซึมซับทุกสิ่งได้ดีมาก สิ่งหลักคือการจดจำระลึกถึงพ่อ นี่คือการแข่งขันของการจดจำระลึกถึง พวกเขามีการแข่งขัน บ้างก็วิ่งไปด้วยตนเอง บ้างก็วิ่งแข่งสามขา ผู้ที่เป็นคู่นี้ก็ฝึกที่จะวิ่งไปด้วยกันอย่างเป็นคู่ พวกเขาคิดว่าพวกเขาจะกลายเป็นคู่กันอีกครั้งในยุคทองด้วย แม้ว่ารูปและนามของพวกเขาจะเปลี่ยนไปเพราะพวกเขาไม่ได้รับร่างเดียวกัน ร่างกายนั้นเปลี่ยนไปเรื่อยๆ ลูกเข้าใจว่าดวงวิญญาณละร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง รูปลักษณะจะแตกต่างกัน อย่างไรก็ตามลูกๆควรจะประหลาดใจว่ารูปลักษณะและการกระทำทั้งหมดที่ผ่านไปในแต่ละวินาทีนั้นซ้ำรอยเหมือนเดิมทุกประการ ทุกๆ 5000 ปีอย่างไร การละเล่นนี้มหัศจรรย์มาก! ไม่มีใครสามารถอธิบายได้ ลูกรู้ว่าลูกทั้งหมดกำลังทำความเพียรพยายาม ทุกคนจะตามลำดับกันไป ไม่ใช่ทุกคนจะกลายเป็นภุมมะ รูปลักษณะของทุกคนจะแตกต่างกัน นี่คือการละเล่นที่มหัศจรรย์! ไม่มีสองคนที่จะสามารถมีรูปลักษณะเดียวกัน การละเล่นเดียวกันซ้ำรอยเหมือนเดิมทุกประการ หากลูกได้คิดเกี่ยวกับทุกสิ่งเหล่านี้ลูกก็จะประหลาดใจว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมาสอนลูกอย่างไร เราเคยศึกษาคัมภีร์ฯลฯ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธามาชาติแล้วชาติเล่า เราเคยฟังเรื่องราวทางศาสนาจากผู้รู้ฯลฯ ด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า เวลาของความเลื่อมใสศรัทธาได้จบลงแล้วเวลานี้ผู้เลื่อมใสศรัทธาจะได้รับผลของพวกเขาจากพระเจ้า เวลานี้พวกเขาไม่รู้ว่พระเจ้าจะมาเมื่อไรหรือในรูปใด บางครั้งพวกเขาพูดว่าพวกเขาจะพบพระเจ้าด้วยการอ่านคัมภีร์ และบางครั้งพวกเขาก็พูดว่าท่านจะมาที่นี่ หากทุกสิ่งสำเร็จได้ด้วยการศึกษาคัมภีร์ ทำไมพ่อจะต้องมา? หากผู้คนได้ค้นพบพระเจ้าด้วยการศึกษาคัมภีร์ พระเจ้าจะมาและทำอะไร? ลูกได้ศึกษาคัมภีร์เหล่านั้นมาเป็นเวลาครึ่งวาระและยังคงไม่ปรารถนาต่อไป ดังนั้นจึงอธิบายวาระโลกให้แก่ลูกๆด้วยเช่นกัน กิจกรรมของลูกต้องสูงส่ง ประการแรกอย่าได้เป็นสาเหตุที่ทำให้ใครมีความทุกข์ ไม่ใช่ถ้าใครต้องการยาพิษและลูกก็ไม่ให้สิ่งนั้น นั่นก็เป็นสาเหตุที่ทำให้ใครบางคนเป็นทุกข์ พ่อไม่ได้หมายความว่าอย่างนั้น มีผู้ที่โง่เขลา(บุดดู)บางคนก็พูดว่า บาบอบอกว่าเราต้องไม่เป็นเหตุของความทุกข์แก่ใครดังนั้นหากใครบางคนกำลังร้องขอยาพิษเราก็คควรจะให้ยาพิษแก่เขาไม่เช่นนั้นแล้วนั้นก็กำลังสร้างความทุกข์แก่ใครบางคนเช่นกันใช่ไหม? มีผู้ที่มีสติปัญญาที่โง่เขลาที่คิดในลักษณะนี้ด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน ต้องมีความเข้าใจในกิจกรรมที่เป็นเช่นปีศาจและกิจกรรมที่สูงส่ง ผู้คนเหล่านั้นไม่เข้าใจแม้แต่สิ่งนี้และเพียงแต่พูดว่าดวงวิญญาณนั้นมีภูมิคุ้มกันต่อผลของการกระทำ ไม่ว่าลูกจะทำอะไร ไม่ว่าลูกจะกินอะไรหรือดื่มอะไร แม้ว่าลูกจะช็อกแฉะในกิเลสนั้นก็ไม่มีเป็นไร มีผู้คนที่สอนสิ่งนี้ พวกเขาจับผู้คนมากมายเช่นนั้น ภายนอกก็มีผู้คนมากมายที่เป็นมั่งสวัริติ นั่นเป็นสิ่งที่ดีอย่างแน่นอนเพราะเหตุนี้เองพวกเขาจึงกลายเป็นมั่งสวัริติ มีไวยชนาฟในทุกวาระ พวกเขาไม่รับประทานอะไรที่สกปรก มีคนส่วนน้อยในพวกเขา ลูกก็อยู่ในคนส่วนน้อยนั้นเช่นกัน ในเวลานี้มีลูกๆ น้อยมาก จะค่อยๆเติบโตขึ้นเรื่อยๆทีละน้อย ลูกๆได้รับคำสอนเหล่านี้: สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง ลูกต้องไม่รับประทานสิ่งใดที่ไม่บริสุทธิ์ที่เตรียมโดยคนอื่น อังชะ

ถึงลูกๆ ที่แสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ดูซารทของลูกเอง: ฉันทำอะไรที่ผิดหรือไม่? ฉันกำลังพูดโกหกหรือไม่? ฉันรบกวนใครหรือไม่? ฉันสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งหรือไม่?

2. พร้อมกับการศึกษาเล่าเรียน จงซึมซับพฤติกรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน จงกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน อย่ารับประทานสิ่งใดที่ไม่บริสุทธิ์ กลายเป็นไวยชนาฟที่สมบูรณ์ มีการแข่งขัน

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณบุญที่ได้รับความสุข,พลังและพรของทุกคนจากการทำงานรับใช้ ผลของการทำงานรับใช้ในที่นี้และเห็นได้ชัดคือการได้รับความสุขและพลัง การทำงานรับใช้เพื่อทำให้ดวงวิญญาณประกาศสิทธิ์ในมรดกของพ่อเป็นการกระทำที่เป็นบุญ ผู้ที่ทำบุญจะได้รับพรอย่างแน่นอน ความคิดทั้งหมดของความทุกข์ที่สร้างขึ้นในทุกวิญญาณกลายเป็นพรสำหรับลูกและสะสมไว้สำหรับอนาคต ดังนั้นให้พิจารณาตนเองว่าเป็นผู้รับใช้อยู่เสมอและยังคงได้รับความสุขและพลังอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอซึ่งเป็นผลจากงานรับใช้ที่ไม่สูญสลายของลูก

คติพจน์: นามานของอุปสรรคใด ๆ ออกไปด้วยพลังของจิตใจและคำพูดของลูก และลูกจะสามารถเห็นฉากของคุณ

ประโยชน์ที่อยู่หลังมาน

*** โอม ชานติ ***